

Η Δ Ι Ο Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Δρ. 10 — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ δήμους καὶ δημοτικά γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν γένει φρ. χρ. 14. — **ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ** Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος Λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικά προπληρῶνται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Ζητεῖται παῖς δωδεκαετῆς καὶ ἐγγράμματος δι' ὑπηρεσίαν τινος γραφείου.

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς παρούσης ἐφημερίδος πωλεῖται ἀντίτυπον τοῦ εἰς τὸν Φιλόσοφον Κλίρην ἀποδιδόμενου περιέργου βιβλίου.

Ἡ Κοσμοσοφία ἢ τὸ Καθολικὸν Ἄλληλέγγυον τυπωθὲν ἐν Βρυξέλλαις τῷ 1856.

Καὶ συμβουλαὶ πρὸς τὴν θυγατέρα μου, σύγγραμμα Εὐανθίας Καίρη τυπωθὲν ἐν Κυδωνίαις τῷ 1820. Βιβλίον σπανιώτατον.

Γνωστοποιήσις

Τὸ ἐνταῦθα ὑποπροξενεῖον τῆς Ἰσπανίας λαμβάνει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν Ναυτιλλομένων ὅτι κατόπιν τῶν δραστηρίων ἐγεργείων καὶ ἐπανειλημμένων παραστάσεων τοῦ ἐνταῦθα ὑποπροξένου τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του, ὅτι τὸ ἐφαρμοζόμενον ἄρθρον τῆς διατιμήσεως διὰ τὰ δικαιώματα ἐπιθεωρήσεως τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως διὰ τὴν Ἰσπανίαν, εἶναι ἀσαφές, διότι τὰ ἀτμόπλοια μόνον προσορμίζονται πρὸς ἀνθρώκευσι, ἔλαβε τὴν ἐντολὴν ἀπὸ σήμερον νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ ἄρθρον 2 τῆς Διατιμήσεως ἤτοι λεπτὰ Δύο κατὰ τὸν ὄρον (Registre) καὶ οὕτω τὰ πληρονώμενα δικαιώματα ἐκάστου ἀτμοπλοίου θὰ ᾖναι ἐλάχιστα.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Μία τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ἔγραψε πολλὰ περὶ τοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ὑποδεικνύουσα ὡς μόνον μέσον σωτηρίας τὰς οἰκονομίας, αἵτινες δέον νὰ ἐκταθῶσι μέχρι περικοπῆς καὶ αὐτῆς τῆς πρὸς συντήρησιν τῶν πυροσβεστῶν δαπάνης καὶ τῆς τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Καὶ ὅλοι μὲν γνωρίζουσι κατὰ πόσον εἶναι δυναταὶ οἰκονομίαι μὲ τὴν παρούσαν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἀνεληθοῦσαν εἰς τὰ πράγματα μὲ διαφόρους ὑποσχέσεις καὶ ἐπαγγελίας, ὧν, εἶναι ἀληθές, ἐτήρησε μόνον τὴν περὶ δημιουργίας θέσεων καὶ αὐξήσεως μισθοδοσιῶν. Καὶ ὅτι αὐτὴ δὲν θὰ ἔχη τὸ θάρρος νὰ προβῇ εὐκόλως εἰς οἰκονομίας, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι τῶν πυροσβεστῶν, ὧν τὴν κατάργησιν εὐχεται καὶ συμβουλεύει ὁ ἐν τῇ συναδέλφω γράφων, τὰς πέντε ἀπὸ πολλοῦ ὑπαρχούσας θέσεις, τὸ παρὸν δημοτικὸν συμβούλιον, πρὸς οἰκονομίαν μόνον προσώπων, ἀνεβίβασεν εἰς ἑνδεκα, αὐξήσαν συνάμα καὶ τὰς ἐν τῷ δημορχειῷ θέσεις καὶ τὰς δαπάνας τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ διατηρήσαν ἀκόμη καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Περθεναγωγείου καὶ μετ' αὐτὴν μάλιστα τὴν κατάργησιν αὐτῶν. Ἐπίσης εἶναι ἀδύνατος ἡ κατάργησις δημοτικῶν σχολείων, ἀφοῦ γνωστὸν ὅτι τὸ παρὸν δημοτικὸν συμβούλιον πρὸ ὀλίγου ἐτι, προέβη εἰς δημιουργίας διδασκαλικῶν θέσεων. Ἐράφομεν τ' ἀνωτέρω, χωρὶς οὐδαμῶς ν' ἀναμιχθῶμεν εἰς τὸς δοληφίας τῶν περὶ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ σιωπήσωμεν τὰ ἐξῆς. Ὁ γράφων ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐφημερίδι ζητεῖ νὰ ρίψῃ τὸ βάρος τοῦ ἐπικειμένου οἰκονομικοῦ ναυαγίου, ὅπως ἀδίκως εἰς τὴν προκάτοχον δημοτ. ἀρχὴν, δίδων εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐκ προθέσεως γράφει ἀνακριβῆ. Τοῦτο δὲ, διότι γνωρίζει θεβαίως ὅτι αἴτιος τῆς οἰκονομικῆς τοῦ δήμου καταστάσεως, δὲν εἶναι ἡ προκάτοχος δημοτικὴ ἀρχή, ἀλλ' ἡ ἐπὶ δεκαεπταετίαν κακὴ δημοτ. διοίκησις τοῦ γέροντος Βαφειαδάκη.

Προκαλούμενοι εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ὑποδείξωμεν δι' ἀριθμῶν τ' ἀνωτέρω, ὅτε ἕκαστος θὰ πεισθῇ ὅτι τὸ οἰκονομικὸν τοῦ δήμου ναυάγιον προήλθεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Διαιτὴ φορτώγομεν τὰς πάλαι ποτὲ ἀμαρτίας, εἰς

τὴν ὀκταετίαν τοῦ Τσιροπινᾶ, ἀφοῦ πάντες γνωρίζομεν ὅτι αὐτός, ἀνελθὼν εἰς τὸ δημοτικὸν ἀξίωμα εὔρε τὰ ἔσοδα τοῦ δήμου, διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους ἐλαττωθέντα, ἐνῶ τὰ ἔξοδα καὶ αἱ διὰ καινοφανῶν νομοθετημάτων ὑποχρεώσεις ἠῤῥξανον εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον;

Ἐν παραδείγματι εἰσεπράχθησαν ἐκ φόρων ἡ-
μεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς

τῷ 1884 δρ. 459,681
τῷ 1887 » 520,057

Ἐνῶ τῷ 1888 » 348,519
τῷ 1889 » 326,245

Μὴ ἔχοντες προχείρους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐξόδων, ὑπομνησκόμεν μόνον τὰς δαπάνας τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸν τρόπον τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰσπράξεως αὐτῶν.

Ἀπέναντι δὲ τοιαύτης καταφανοῦς ἐλαττώσεως τῶν ἐσόδων, ὑπῆρχε πολυτελής μέχρι σπατάλης διοίκησις, ὑποχρεώσεις ἐπαχθεῖς, προερχόμεναι ἐκ τολμηρῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν, εἰς οὓς ὁ δῆμος δὲν ἔπρεπε ν' ἀναμιχθῆ καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἐκκρεμῆς πολυδάπανον καὶ ἀχρηστον δημοτικὸν ἔργον, οὐτινος ἢ ἐναρξίς μὲν εἶχε ἴσως τινα λόγον, καὶ οὐτινος ἢ ἐπιβαλλομένη περαιοῖσις ἔφερε τὴν παροῦσαν δημοτικὴν κατάστασιν. Ἐὰν ὁ γράφων ἐμελέτα τὰ ἄνω, θὰ ἐξετέλει καλῆτερον τὸ δημοσιογραφικὸν αὐτοῦ καθήκον, πρὶν δὲ γράψῃ ὄφειλε ν' ἀναγνώσῃ τοὺς ἐν τῷ δημοτικῷ ἐπισημοὺς ἀριθμοὺς, οἵτινες ὅτι αὐτῶν βεβαίως εἰσὶ πρόχειροι, καὶ τότε θὰ ἐπέθετο ὅτι οἱ κενοὶ λόγοι πολὺ ἀπέχουσι τῆς ἀληθείας καὶ τῶν πραγμάτων.

Συμβουλευόμενος τοὺς ἀριθμοὺς ὁ γράφων, θὰ ἐμάνθανε πόσα τὰ ἐπὶ τῆς Δημαρχίας Τσιροπινᾶ συνομολογηθέντα δάνεια, ἀλλὰ καὶ πόσα τὰ ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων διατεθέντα πρὸς ἀπόσβεσιν παλαιῶν τοῦ δήμου χρεῶν. Ἐπίσης ὁ γράφων θὰ ἐμάνθανεν ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς διαχειρίσεως τοῦ κ. Τσιροπινᾶ ἐκλείσθη μὲ ἔλλειμμα μὲν τὴν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλὴν τοῦ δήμου διὰ τὴν δαπάνην τῆς Στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀντίκρουσμα τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς τὸν δῆμον ὀφειλόμενα ἐκ ποσοστῶν φόρου οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, τὰ ὁποῖα ποσὰ ἂν μὴ εἰσὶν ἐντελῶς ἴσα, μικρὰν ὅμως ἔχουσι πρὸς ἀλληλεδιαφορὰν.

Αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὄντες δὲ ἔτοιμοι καὶ διὰ πλείονα, ὑπευθυμίζομεν εἰς τὸν γράφοντα, ὅτι ὡς ἀνὴρ φιλαλήθης, ἔπρεπε νὰ σημειώσῃ ὅτι

ἄντις διερχόμενος παράμερον τῆς πόλεως συνοικίαν ἴδῃ χρήσιμον δημοτικὸν ἔργον, ἔστω βέβαιος ὅτι τοῦτο ἔχει κατασκευασθῆ ὑπὸ τῆς προκατόχου δημαρχίας, — τῆς κατ' αὐτόν, αἰτίου τῆς οἰκονομικῆς τοῦ δήμου καταστροφῆς, — ἥτις διὰ τοῦ αὐτοῦ πάντας τοὺς Ἑρμοπολίτας μετρώσα μέτρου, ἐξέτεινε τὰ εὐεργετήματα τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ τῆς καθωραίσεως τοῦ τόπου, πέραν τῆς ἀκτίνας τῆς πλατείας καὶ τῶν περὶ αὐτῆς συνοικιῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπὸ βροχῶν ὀλιγόφωνον ὁ καιρὸς μεταβάλλεται εἰς ψυχρὸν καὶ τανάπαλιν. Ἄλλοτε πάλιν καλοκαιρία καὶ ἀληθῶς εἰ καὶ εὐμισκόμεθα εἰς τὰ μέσα Νοεμβρίου ὀλίγιστοι ἔτι ἠσθάνθησαν τὴν ἐναρξιν χειμῶνος. Ἄλλοτε ὅμως ὄχι μόνον ἐβρέξε βαρυσταγίως, ἀλλὰ καὶ ὡς π. χ. εἰς Ἀμοργὸν ἐγένοντο μεγάλαι ζημίαι.

— Ἀτυχῶς ἢ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα βροχὴ τῆς Πέμπτης ἐπέφερε πολλαχοῦ ζημίαι καὶ καταστροφάς, ἰδίως δὲ ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεῖ ὅπου καὶ οἰκίαι κατέπεσαν καὶ ἀνθρώποι ἐφονεύθησαν. Αἱ γινόμεναι ζημίαι εἰς πλείστα ἐργαστήσια εἰναι ἀνυπολόγισται, οἱ δὲ φονευθέντες ἀναβλίνουσιν εἰς πεντήκοντα περίπου.

— Ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας καὶ ἄλλων τοῦ κράτους μερῶν καὶ εἰς Νάξον ἐγένετο κρούσμα εὐλογίας. Τὸ δυστύχημα ὅτι εἰς Ἀθήνας ὑφίσταται ἐπιδημία κοιλικοῦ τύφου, ἐξ οὗ μάλιστα ἀπέθανον τινες καὶ εἰς πενθήμερον διάστημα δύο σύζυγοι.

— Ἀπὸ τῆς Πέμπτης δ' ἐπεσκέφθη καὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν ἡ ἐπύρατος εὐλογιά, προσβληθέντες θερμοστοῦ τινος. ἄρτι ἀφικθέντος ἐκ Θεσσαλονίκης. Ὁ πλοῦν ἀπεμονώθη.

— Μεταξὺ τῶν εἰς τὴν βουλὴν ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων εἶναι καὶ τὸ περὶ αὐξήσεως τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Ἄγνοοῦμεν ποῖα τὰ αἴτια τῆς ὡς εἰρηται αὐξήσεως σήμερον, ὅτε εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην γίνεται συναγωνισμὸς ὑποτιμήσεως ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν τελῶν, ἀλλ', ὡς φαίνεται, κάποιος τῶν ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐξῆπνων ἐφικντάσθη ταύτην.

— Ἐν Ἀθῆναις ἀνεκκλύθη ἐτιρία κιθαρλοποιῶν ἀργυρῶν ταλλήρων, συνελήφθησαν δὲ Ἰταλὸς τις καὶ ὁ Δημήτριος Τυμπρόπουλος, περὶ τοῦ ὁποῦ οἱ πλείστοι ἀγνοοῦσιν ἴσως ὅτι εἶνε Ἑρμοπολίτης, ἀπὸ ἐτῶν ἀποδημῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ὅτι μαθητεύσας εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἱερατικὴν Σχολὴν ἀπελύθη αὐτῆς μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἀριστα.

— Ἐν τῇ «Ἐστία» τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Φαίλιξ» ἔγραψεν ἄρθρον ἀξία τοῦ μάγου ἀληθῶς καλάμου του, περὶ τοῦ ἐν Πάτραις ἀγρίου καὶ φοβεροῦ ἐγκλήματος τοῦ ἀναρχικοῦ Μάτσαλη.

— Ἐν τῷ ναῶ τῆς Κοιμήσεως ἐτελέσθη τὴν Πέμπτην ἡ ἐπέτειος τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Κων.

σταντίου, τοῦ Ἰδρακίου μὲν τὴν πατρίδα, ἐν Ῥόδῳ δὲ τῆ μεγαλονήσῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐξελκισθέντος. Ἡ πανήγυρις ἐτελέσθη τῆ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐνταῦθα συλλόγου τῶν Ἰδρακίων ὅστις τὸ μὲν πρῶτ' ἐστεφάνωσε τὸν Ἀνδριάντα τοῦ Μιαούλη, τὸ δὲ ἐσπέρας ἐρωταγώγησεν αὐτόν.

— Μετὰ τὴν τελετὴν δὲ ἐγένετο τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῆς Ἰδρας τῷ 1822 κανονισθὲν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισμένων.

— Ἀπὸ μὲνός περίπου ἀγορεύει ἐνταῦθα ἐν τῆ πλατείᾳ καὶ ἐνὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὁ κῆρυξ τοῦ λόγου κ. Γεώργιος Βδελόπουλος, πολὺς δὲ λαὸς πασῶν τῶν τάξεων συνέρχεται ἀκούων αὐτοῦ. Φαίνεται ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἔμφυτον τὸ προτέρημα τοῦ καλῶς λαλεῖν, ἀκολουθεῖ δὲ κατ' ὅλα τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Παροξενεῦθησαν, εἶναι ἀληθῆς, πολλοὶ καὶ ἀπαροῦσι διατὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀρνησάμενος ἑαυτοῦ, ἔρχτο τὸν σταυρόν, ἀλλ' ἕκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ κάμῃ ἢ ὅ,τι θέλει καὶ μάλιστα ἀφοῦ οὐδὲν παράττον ἢ πικράνομον ποιεῖ. Ἄλλως τε ἀφοῦ παρ' ἡμῖν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐχόντων καθῆκον ἐσκέφθη νὰ ἐκτελέσῃ τοῦτο ὀμιλῶν ἀνθρωπίνως καὶ μὲ εὐπρέπειαν, ἃς εὐγνωμονῶμεν καὶ τὸν κ. Βδελόπουλον καὶ οἷον δῆποτε ἄλλον, διότι ἀνεκλήρωτ' τὴν παράλειψιν ἐκείνων.

— Ἐκ τῆς ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευμένης γνωστοποιήσεως τοῦ ἐνταῦθα Ἰσπανικοῦ προξενείου βλέπουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀνιχνῶσθαι ὅτι συνεπέα ἐνεργειῶν τοῦ ἐνταῦθα προξένου τῆς Ἰσπανίας κ. Ἰωάννου Γ. Καλδοκορέση μετὰ δραστηριότητος ἐργασθέντος πρὸς τοῦτο παρὰ τῆ ἐν Ἀθήναις πρεσβείᾳ, παρήλθεν ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ μὴ προσομιλῶνται εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα τὰ ἀνθρακωδύμενα ἀτμόπλοια, ὅπερ διεδίδετο ὅτι ἐπίκειται, ἕνεκα τῆς ἐπιβολῆς νέων προξενικῶν τελῶν. Βεβαίως ὁ κ. Καλδοκορέσης εἰργάσθη καὶ ἤδη ὑπὲρ τῆς Ἑλλην. ναυτιλίας ὑπὲρ τῆς ὁποίας πάντοτε καὶ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του ἐργάζονται.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Ῥόδου ἢ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν μετὰ λέμβου ἀλιευτικῆς ἀπωλεσθέντων υἱῶν τῆς μεταβάσα συμπολίτις ἡμῶν, πρὸς ἀρωγὴν τῆς ὁποίας πολλοὶ φιλόανθρωποι εἶχον καταβάλλει τὸν ἑαυτῶν ὀβολόν, τῆ παροτρύνσει μιᾶς τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων. Ἄτυχῶς οἱ κόποι τῆς εἰρημένης δυστυροῦς μητρὸς ἀπέβησαν εἰς μάτην, διότι οἱ εἰς Ῥόδον δύο φιλακισμένοι ἀδελφοὶ εἶναι ἐκ Χίου, ἄλλοι δὲ ἢ οἱ ἀναζητούμενοι.

— Ὁ Σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς συμπολίτης ἡμῶν, ὁ ἐν Ῥωσσίᾳ ἀπεκτεστημένος, κ. Θεμιστοκλῆς Πετροκόκκινος προήχθη εἰς τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Εἰς τὰς στήλας τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος ἀναγράψαντες πολλὰς τὰς πρὸς τὴν κοινωνίαν ἀγαθοεργίας τοῦ χρησιμωτάτου πάντων τῶν Ἑρμουπολιτῶν, σπεύδομεν καὶ σήμερον νὰ συγχαρῶμεν τὸν ἐνεργήσαντα τὴν ὡς ἄνω δικαίαν παρασημοφορίαν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ὅστις ἐλπίζομεν δὲν θὰ σταματήσῃ ἕως αὐτοῦ, ἀλλὰ θὰ σπεύσῃ διὰ νέας προαγωγῆς νὰ δείξῃ ὅτι ὅπως ὁ κ. Πετροκόκκινος ἐνθυμείται πάντοτε τὴν πατρίδα του, οὕτω καὶ αὐτὴ

δὲν λησμονεῖ τὰς πρὸς αὐτὴν εὐγενεῖς του πράξεις.

— Δημοσιεύομεν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ εὐχαριστήρια δύο ἡμετέρων συμπολιτῶν πρὸς τὸν ἐνταῦθα διακεκριμένον ἐπιστήμονα κ. Ἰωάννην Φουστάνον, διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἐμπειρίας σώσαντα ἐκ βεβαίου κινδύνου τὰς συγγούς αὐτῶν. Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ τοῦ κ. Φουστάνου καὶ ἡμεῖς δὲ αὐτὸν διλοῦμεν τὴν ἰσόβιον εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ ἣν παρέσχεν εἰς ἡμᾶς ἐν δεινῇ καὶ ἐκτάκτῳ περιστάσει.

— Ἐκ τῆς παρὰ τὴν Δῆλον Ῥηναίας ἐκλάπησαν διὰ λέμβου ἢ πλοίου ἀλλαγῆ μετενεχθέντα, εἰκοσι πρὸς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν κ. Ἰωάν. Π. Γρουπύρη.

— Συνεπέα ὅσον ἡμεῖς ἐγράψαμεν περὶ τῆς εἰς τὴν περιουσίαν Προῦτου ἀνηκούσης οἰκίας Κολιοπούλου, τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ πράγματος. Ἀγνοοῦντες τί σκοπεῖ νὰ πράξῃ ἢ Ἐρρορία τοῦ κληροδοτήματος, διαβεβαίωμεν αὐτὴν ὅτι τὸ ζήτημα δὲν θὰ σταματήσῃ ἕως αὐτοῦ, ἐκτὸς ἂν αὐτὴ συμμορφωθῇ μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενα, διὰ τὸ ὅποιον ἡμεῖς πρῶτοι θὰ χαρῶμεν ὅτι ἐπὶ τέλους κατορθώθη νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον ἢ Ἐρρορία τὸ κληροδοτήμα, ἔστω καὶ προκειμένου περὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἀντικειμένου. Ἀλλὰ μίαν ἐρώτησιν ὑποβάλλομεν εἰς τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ὡς εἴρηται ἐφορίαν, εἶναι ἐν γνώσει τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς καὶ ἡ Δημοτικὴ ἀρχή; Ἡ ἀρκεῖ τῶν δύο μόνων μελῶν ἢ γνώμη, ὅπως γίνεται καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν περιουσίαν ἄλλου ἐνταῦθα κληροδοτήματος; Ἡ μήπως νομίζει ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον θ' ἀρκεσθῇ εἰς ἐν ἐγγυρηφον ὅπως καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἡ οἰκία Κολιοπούλου δὲν ἀνήκει εἰς τὸ κληροδοτήμα!

— Προήχθη εἰς τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Γεώργιος Μπουκλάκος Νομάρχης Ἀρκαδίας, ὅστις ἐκτὸς τοῦ ἄνω παρασήμου κέντηται καὶ ἄλλο πολὺ ἀνώτερον, τὴν γενικὴν ὑπόληψιν ὡς ἐντίμου ἀνδρὸς καὶ ἱκανοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὸ ὅποιον πάντοτε τιμᾶται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ ὅστις διοικεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

— Ὁ Δικηγόρος κ. Ἀλέξανδρος Θ. Θεοχάρης ἔχει τὸ γραφεῖον τοῦ ἀντικρῦ τοῦ γραφείου τῶν Ἀδελφῶν Ἀράχνη, ἐνῶ τῶς ἦτο τὸ τοῦ δικηγόρου κ. Ἀλεξάνδρου Μάσχα.

— Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Περικλέους Βαλασάκη Ζυθοπόλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἄννης Κούρη, τῆς γνωστῆς οἰκογενείας. Τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν πρὸς τοὺς νεονύμφους.

— Ὁ ἐνταῦθα ἔμπορος κ. Ἰωάννης Νικολόπουλος νέος δραστηριώτατος καὶ ἀριστὸς, ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Μιρίαν Σαλαπάτα κόρην καλὴν καὶ μὲ ὅλα τὰ προτερήματα. Συγχαίροντες αὐτοῖς εὐχόμεθα ταχεῖαν στέφιν.

— Τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἡ βάπτισις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Καρακαλλᾶ, παραστάτης ἀναδόχου τοῦ δικηγόρου καὶ ἐργαστασιάρχου κ. Ἀναστασίου Πεπαναστασοπούλου, ἀνομάσαντος τὸν νέον Χριστιανὸν Βασίλειον.

— Διαμένει ἐνταῦθα δι' ὑποθέσεις τῆς Μονῆς Τουρλιανῆς ὁ Ἡγούμενος αὐτῆς, ὁ εὐπαίδευτος Ἱερομόναχος κ. Εὐγένειος Σιγάλας.

— Ἀπῆλθεν εἰς Θήρην ὁ ἀγαπητὸς δικηγόρος κ. Ἀλέξανδρος Μαλασπίνας.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἐκεῖ μεταβάς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Νικήστρατος Καλομενόπουλος.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἀνά τὰς διαφόρους νήτους περιδρομῆς τοῦ Ἱεροκῆρυξ τοῦ ἡμετέρου νομοῦ κ. Κύριλλος Βενιέρης Ἀρχιμανδρίτης.

— Ὁ ἄρτι ἐνταῦθα τοποθετηθεὶς ὡς ἀστυνόμος κ. Εὐθύμιος Παναγιωτόπουλος ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, ἀφιχθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἢ ἐν Ἀθήναις συναδελφὸς «Σκρίπ» ἤρξατο ἐκδιδόμενη εἰς μεγαλύτερον σχῆμα, ἐπὶ τῆ αὐτῆ πενταλέπτῳ τιμῇ. Περὶ τοῦ «Σκρίπ» πάντοτε καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν χωριζόντων ἡμᾶς ἄλλοτε πολιτικῶν φρονημάτων, εἶχομεν τὴν ἰδέαν καὶ ἐγράψαμεν, ὅτι ἦτο ἐκ τῶν ἀρίστων Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, τὸ ὁποῖον καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν συνιστῶντες αὐτήν.

— Ἀριστα τετυπωμένον καὶ μὲ ἐκλεκτὴν ὕλην ἐδημοσιεύθη καὶ τὸ φυλλαδίον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρίστου περιοδικοῦ «Φύσις» ὅπερ ἀπὸ ἐξαετίας ἐκδίδει ὁ κ. Φραγκίσκος Πρίντζης, καὶ τοῦ ὁποῖου συνδρομητὰ γίνονται παρ' ἡμῖν.

— Ἐκτὸς τοῦ «Τοξότου» ἤρξατο ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενη καὶ ἄλλη ἐφημερίς α' Ἐμπρός».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θεωρῶ καθήκόν μου νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίῃ τὸν διακεκριμένον ἱατρὸν κ. Ἰω. Φουστάνον, ὅστις προσκληθεὶς τὴν 9ην ἡμέραν ἀποβολῆς τῆς συζύγου μου, οὐ μόνον ταχέως καὶ ἐπιτηδείως ἐνεργήσας ἐξήγαγε τὸ ἔμβρυον σεσηπὸς δι' ἐργαλείου ἐκ τῆς μήτρας, ἀλλὰ καὶ δραστηρίως ἐνεργήσας δι' ἐπανειλημμένων πλύσεων τῆς μήτρας, ἐπρόλαβεν ἐπιλόχειον πυρετὸν καὶ ἔσωσε ἀπὸ τὴν μεγάλην αἰμορραγίαν καὶ πᾶσαν ἄλλην συνέπειαν τὴν σύζυγόν μου διὰ τὸ ὅποιον θὰ εὐγνωμονῶ αὐτὸν αἰωνίως.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῆ 9 Νοεμβρίου 1896.

Γεώρ. Φώσκολος.

Πρὸς τὸν ἔξοχον ἱατρὸν τῆς πόλεώς μας κ. Ἰω. Φουστάνον σῶσαντα τὴν σύζυγόν μου ἀπὸ βεβαίου θανάτου κατὰ τὸν τοκετὸν τῆς. ἐκφράζω τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ δημοσίᾳ ὁ κ. Φουστάνος ὡς ἄγγελος σωτῆρ τῆς συζύγου μου προσελθὼν, καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη σχεδὸν ἐξέπνεεν ἀπὸ συγκοπῆν ἐκ τῆς μεγάλης αἰμορραγίας, διότι εἶχε κλεισθῆ τὸ ὕστερον εἰς τὴν μήτραν ἐπὶ τρεῖς ὥρας, προέβη τάχιστα μὲ ἐπιτηδειότητα εἰς τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ὕστερου, ἐκαθάρισε τὴν μήτραν καὶ ἐνέργησε δραστηρίως ὅ,τι ἔπρεπε διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν σύζυγόν μου εἰς τὴν

ζωὴν, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐγὼ καὶ ἡ σὺμβίσις καὶ ἅπανα ἡ οἰκογένειά μου θὰ τῷ εἴμεθα εὐγνώμονες ἐφ' ὄρου ζωῆς.

Ἐν Σύρῳ, τῆ 11 Νοβρίου 1896.

Γεώρ. Μπαΐλας.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἡλίου»

Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐρωτήσετε τὸν Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως τὰ ἐξῆς. Τὰς ἀρχὰς τοῦ 1884 ἀπέθανεν ἐνταῦθα ὁ Ἐμμανουὴλ ἡ Διαμαντῆς Καντούνης ὅστις ἐκληροδότησεν εἰς τὸ δημοτ. νοσοκομεῖον τῆς πατρίδος τοῦ Ἐρμουπόλεως, δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς πόσας λίρας. Τὸν Ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὁ δῆμος κατὰ τὸν νόμον, ἀπέδεχθη τὸ κληροδότημα, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν ἂν αὐτὸ εἰσεπράχθη ἀπὸ τὸν δῆμον ἢ ὄχι;

Φροντίσατε, νὰ μάθετε.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆ 30 8)βρίου 1896.

Εἰς Ἑλλῆν

Σ. Σ. Η. Καταχωρίζομεν τὸ ἀνωτέρω γράμμα ὅπερ ἐλάβομεν ταχυδρομικῶς χωρὶς ν' ἀναλαμβάνομεν καὶ τινα δι' αὐτὸ εὐθύνην, τοσοῦτον μᾶλλον διότι εἰ καὶ ἀποτελοῦντες μέλος τοῦ δημοτ. συμβουλίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οὐδαμῶς ἐνθυμοῦμεθα τί συμβαίνει.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Μύκονον. Ἐλήρθσαν, εὐχαριστῶ.—Π. Κ. Πετροῦπολιν Περισμένομεν.— Rue Monsigny. Καλῶς νὰ ἴριστετε.— «Ἀθηναϊκὸν «Ἀστέρων» «Ὀλυμπία» φυλλάδια δὲν λαμβάνομεν τακτικῶς, τῶν «Ὀλυμπίων» καθυστερεῖ ἀπὸ τοῦ μῆσου Σεπτεμβρίου.—Δ. Π. Ἄνδρον. Ἰδόμεν. Θὰ γράψῃς τώρα, ἀνάγνωσον τὰς ἀπαντήσεις παρελθόντος καὶ σημερινοῦ φύλλου.—Γ. Ἀλεξάνδρειαν. Εὐχαριστῶς θὰ λάβωμεν ἰδικόν σας καὶ τοῦ ἐξαδέλφου σας γράμμα.—Δ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἡ στελλομένη ἱστορία τοῦ κ. Ράουδου εἶνε τὸ ἀπὸ πέρισυ χρέος μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Περὶ τῆς δοθείσης εἰς τὸν Περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ νεανίσκου Ἀλκιβιάδου συμβουλῆς ἵνα περιπέλῃ εἰς ἐξωτερικὸν πόλεμον τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως μὴ τῷ ζήτησιν λογοδοσίαν (ἴδε Διοδώρου ΙΒ' 38).—Τὸ ν' ἀποθάνῃ τις ὑπὸ χαρῆς καὶ συγκινήσεως ἐνθυμοῦμαι τὰ ἐξῆς, τὸν παρὰ Πausanίου ἀναφερόμενον Ἀντίον τὸν Ἀμυκλαῖον, ὅστις ἀπέθανεν ἐνθ' ἐστεφανούτο καὶ Χίλιον τὸν Λακεδαιμόνιον ὅστις ἀπέθανεν ἀσπαζόμενος τὸν υἱὸν τοῦ Ὀλυμπιονίκου (ἴδε Διογένητος Λαερτίου Α').—Ζαχαρόνω τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὀαρίζω. Ὁ Οἰκονόμος γράφων τὸν Ἰούλιον τοῦ 1816 ὡς ἐξῆς ἐξηγεῖ τὴν λέξιν, παρὰ Συμωναίους ὁ σημαίνει τὴν μετὰ γυναικὸς ἡδέως διαλέγεσθαι.—Κατὰ τὸν Ἀθήναϊον (Δ' 23) οἱ Πέρσαι ἐώραζον τὰ γενεθλιά των.—Λέγει Γαλλικὴ παροιμία ὅτι οἱ καλύτεροι συγγενεῖς εἶνε ἐκεῖνοι τοὺς ὁποῖους θὰ κληρονομήσῃ τις. Τὰ ὑπόλοιπα ἐννοεῖτε.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ ΙΩΑΝ. ΜΕΣΣΗΝΕΖΗΣ

ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης δέρματα δι' ὑποδήματα τῆς ἐποχῆς διαφόρων χρωμάτων καὶ ποιότητων, ὧν πολλὰ τὸ πρῶτον εἰσαχόμενα ἐν Σύρῳ. Εἶναι δὲ γνωστὴ ἡ καλλιτεχνικὴ κατασκευὴ τῶν ὑποδημάτων τοῦ κ. Μεσσηνήζη.